

Omul bun în mod constant se manifestă după chipul lui Dumnezeu

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit în Duminica a 19-a după Rusalii un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală, în care a subliniat importanța iubirii în viața creștinului. Prea-fericirea Sa a explicat că Mântuitorul Iisus Hristos dorește să-l ridice pe om la sfințenia și bunătatea Sa, întrucât acesta a fost creat după chipul lui Dumnezeu.

Patriarhul României a reliefat că noutatea Evangheliei Duminicii a 19-a după Rusalii, de la Luca 6, 31-36, constă în porunca Mântuitorului Iisus Hristos dată oamenilor de a-i iubi chiar și pe vrăjmași sau dușmani.

„Mântuitorul Iisus Hristos ne spune care este deosebirea între omul păcătos și omul sfânt. El ne arată că omul sfânt se aseamănă cu Dumnezeu Cel milostiv, Care-i iubește pe oameni, indiferent de atitudinea lor. Se știe că Mântuitorul cunoștea mentalitatea populară inspirată de unele texte din Vechiul Testament, ca de pildă

Psalmii 136 și 138. Această mentalitate populară era formulată într-un mod concentrat în cuvintele: «Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău». Însă Domnul Iisus Hristos a adus o schimbare radicală, pe care mulți oameni o înțeleg cu o anumită dificultate. El trece de la iubirea aproapelui și ura față de vrăjmași la iubirea vrăjmașilor. Nici un legiuitor din istorie nu a poruncit vreodată că trebuie iubiți vrăjmașii omului. Prin aceasta, Mântuitorul aduce o lege nouă, o lege a iubirii absolute, care nu depinde de semenii noștri, ci este o iubire dobândită de creștini din iubirea lui Hristos, Care, pe cruce fiind răstignit, nu și-a blestemat vrăjmașii, nu i-a pedepsit și nu i-a certat, ci S-a rugat pentru ei zicând: «Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!» (Luca 23, 34). Noi, de la căderea protopărinților Adam și Eva, avem obiceiul acesta de a face bine celor care ne fac bine și de a face rău celor care ne fac rău. Mântuitorul ne învață că trebuie să facem numai binele”, a spus Preafericirea Sa.

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre a precizat că, dacă facem bine numai celor care ne fac nouă bine, atunci nu progresăm duhov-nicește, pentru că nu depășim egoismul firii umane posesive, adică nu depășim starea decăzută a naturii umane păcătoase.

„Ni se pare firesc și natural să facem bine celor care ne fac bine, dar nu ni se pare firesc, natural sau normal să facem bine și celor care ne fac rău. Adică, nu ni se pare firesc să-i iubim pe cei care ne urăsc și să dorim binele celor care sunt vrăjmașii noștri. De ce? Pentru că firescul acesta pe care noi îl considerăm natural nu este natura umană creată după chipul lui Dumnezeu Cel milostiv, așa cum a dorit-o Dumnezeu, ci este natura umană coruptă, deteriorată sau decăzută și devenită existență egoistă și posesivă, care amestecă binele cu răul. De aceea, Domnul Iisus Hristos vrea să ne arate în Evanghelia de astăzi că numai omul bun și generos sau milostiv în mod constant se manifestă ca fiind creat după chipul lui Dumnezeu Cel bun și milostiv. Numai bunătatea sau dărnicia este profund umană, nu răutatea”, a spus Patriarhul României.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că numai bunătatea, ca iubire milostivă și iertătoare, este firească, deoarece este conformă cu chipul lui Dumnezeu Cel bun după care a fost creat omul la început.

Totodată, Preafericirea Sa a precizat că Evanghelia Duminicii a 19-a după Rusalii ne arată că un creștin, care crede în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este înfiat prin harul Sfântului Botez și devine fiu după har al lui Dumnezeu Tatăl.

Patriarhul României a mai spus că răutatea altora memorată în sufletul nostru devine cu timpul răutatea noastră, sau boala sufletului nostru, care nu iartă și nu

uită răutatea vrăjmașilor: „Iubirea față de vrăjmași are ca prim pas rugăciunea pentru vrăjmași. Ne rugăm pentru ei, dar nu ca să-i pedepsească Dumnezeu sau să-i distrugă, ci ca să-i îndrepte, să le schimbe modul lor de a gândi și de a făptui. Această transformare a răutății vrăjmașilor în bunătate se realizează după rugăciune îndelungată. În cărțile noastre de cult există rugăciuni pentru vrăjmași, dar acestea nu conțin dorința de răzbunare (...). Sfântul Iustin Martirul și Filosoful spunea că, deși creștinii sunt prizonieri de împărații romani păgâni, ei se roagă pentru ei, pentru că simt că răutatea împăratului persecutor le vine lor ca îndemn de la demoni. De aceea, ei se rugau pentru împărat pentru ca Dumnezeu să-l îndrepte, să-l facă din om rău om bun. Cei care sunt răi, dar cărora nu li se răspunde la răutate cu răutate, e posibil ca după o vreme să-și dea seama că aceia care nu răspund la răutate cu răutate sunt din punct de vedere spiritual superiori lor. Evanghelia iubirii vrăjmașilor a rodit în sufletul poporului și a fost exprimată în versurile următoare: „Răzbunarea cea mai cruntă este când dușmanul tău e silit a recunoaște că ești bun și dânsu-i rău”, din romanul „«Răzvan și Vidra» al lui Bogdan Petriceicu Hasdeu. Aici vedem și un reflex al îndemnului Sfântului Apostol Pavel care spune că, dacă nu răspundem la răutate cu răutate, îngrămădim cărbuni aprinși pe capul celui care ne-a făcut un rău”.

Întâistătătorul Bisericii noastre a mai spus că trebuie să ne rugăm pentru toți oamenii și că este păcat să aducem la Sfântul Altar pomelnice prin care cerem tocmai lui Dumnezeu Cel milostiv să pedepsească pe vrăjmașii noștri.

La final, Patriarhul României a citit un mesaj adresat cu ocazia începutului noului an universitar 2019-2020, intitulat „Educația integrală promovează cunoașterea științifică și cultura valorilor spirituale”.

- ziarullumina.ro